

CULTURA-ESPECTACLES

MÚSICA

D'esquerra a dreta, Soler, Lisicic, Cardona, Quintana, Lobos, Thió i Bosch. Foto: X.C.

Sopa de Cabra prepara un disc amb «molt d'amor», a la recerca de la plenitud

El grup grava a Avinyonet de Puigventós el seu novè disc, que es publicarà a la tardor

■ Girona.— No té encara títol, però internament se'l coneix com «el nou», perquè és l'últim a arribar i perquè també és el novè disc de Sopa de Cabra. El grup va

XAVIER CASTILLÓN

començar a gravar-lo el 17 de juliol als estudis Music Lan, d'Avinyonet de Puigventós, un dels millors de l'Estat Espanyol. Ara ja són a la recta final —un parell de setmanes més, abans de fer les mesclades als estudis

Aurha, d'Esplugues— d'aquesta autoproducció, dirigida per Josep Thió. «En aquest disc hi ha molt d'amor», diuen els músics, i també parlen de recerca de plenitud. El disc es publicarà aquesta tardor.

Sopa de Cabra ha gravat 13 temes als Music Lan, i en el disc hi haurà finalment 12 o 13 cançons, la majoria signades per Gerard Quintana (lletra) i Josep Thió (música), tot i que també hi ha un parell de composicions de Cuco Lisicic i un tema de Joan Ninym Cardona, que últimament ha estat una mica apartat de la qual ja s'està recuperant. Això explica que la guitarra d'en Ninym apareixi en el nou disc dels Sopa gairebé en règim de col·laboració, mentre que Jaume

Peck Soler —guitarra de Johnny Pappa's i col·laborador habitual del grup gironí en els seus directes— comparteix en el disc amb Josep Thió aquesta responsabilitat.

L'apartat de col·laboracions encara no està del tot definit. En principi, és previst que hi participin Cece Gianotti (Traditional Tourist), Jordi Armengol, Dani Nel·lo i Silvia Comes, i també s'ha especulat amb la possible presència de Quimi Portet, però en aquests moments està molt ocupat muntant el seu propi estudi a Eivissa.

Els components de Sopa de Cabra recorden que van arribar a l'estudi sense tenir les cançons gaire treballades. «La nostra primera intenció era fer una maqueta al local, però finalment vam descartar-ho perquè, inconscientment, després intentes reproduir a l'estudi el que has fet a la maqueta. Per tant, vam decidir gravar la maqueta a l'estudi, per dir-ho d'alguna manera, i això ens ha comportat moltes més hores de gravació. Sempre ens enganxa el temps corrent...»

Després de *La nit dels anys*, el directe semiacústic publicat

l'any passat, Sopa de Cabra recupera l'electricitat en el seu nou disc, tot i que les guitarres *desdoblades* hi tindran també un cert protagonisme. Segons els músics, es tractarà d'un disc «amb més energia que no pas canya», en què el grup ha apostat per la senzillesa instrumental —hi ha algun *loop* i alguna caixa de ritmes, però res que no sigui estrictament imprescindible— i en què les lletres formen part d'un univers molt conegut pels seguidors dels Sopa, conscients que tots som només instants del temps.

El pas del temps, la fi del mil·lenni i la combustió eterna.

X.C.

■ El ritme d'edició de Sopa de Cabra ha estat gairebé sempre d'un disc per any, la qual cosa pot ser símptoma d'una certa urgència vital i creativa. «Sí que tenim una certa sensació que la vida passa molt ràpidament, i en el disc hi ha alguna cançó sobre aquest tema, com en tots els discos de Sopa de Cabra. Només som instants del temps... Per tant; no volem desapropiar aquest temps repetint coses o tocant dos anys seguits les mateixes cançons.»

En el nou disc dels Sopa hi ha una cançó com *El far del sud*, inspirada en la pel·lícula homònima d'Eduardo Mignona i en la idea d'«enamorar-se d'alguna cosa fictícia», en aquest cas el personatge interpretat per Ingrid Rubio. I un altre tema, *El vaixell perdut*, en què conviuen influències tan distanciatades en el temps i en les intencions com ara Erasme de Rotterdam i Bob Dylan, amb la fi del mil·lenni en perspectiva. Segons Gerard Quintana, la fi del mil·lenni no s'ha d'interpretar en funció de visions apocalíptiques, sinó com una eina més per «crear una consciència en la gent sobre el temps i sobre la seva pròpia vida». Una altra de les cançons del disc es diu justament *Instants del temps*, «que és el que som: espurnes d'una combustió eterna».

Sopa de Cabra no ha parat de fer concerts durant el procés de gravació del disc, i continuarà fent-ho fins a l'octubre, de la mateixa manera que Gerard Quintana també té encara pendents alguns concerts de presentació de la seva experiència dylaniana amb Jordi Batiste. El disc sortirà probablement al mercat entre final d'octubre i principi de novembre, i llavors el grup es concentrarà en la promoció fins al desembre, quan s'agafarà un parell de mesos de vacances. «Aquest és un dels avantatges de gravar el disc a l'estiu, perquè si toques a l'estiu i graves a l'hivern no pares mai.»

Continua la restauració de les pintures de l'església de la Vajol

■ La Vajol.— Les restauradores de les pintures murals de l'església de Sant Martí de la Vajol —Elena Boix i Mònica Marull— han reprès aquesta setmana els treballs. La part feta fins ara ha afectat les de la capella del Roser i aviat començaran a fer la capella dels Dolors. L'interès d'aquestes pintures al tremp rau en el fet que, algunes hipòtesis apunten que es tracta de signes maçònics, encara que oficialment són presentades com les lletanies del Roser i de la passió. La intervenció ha estat promoguda pel Consell Parroquial, amb l'ajut del Departament de

Les dues restauradores, ahir a l'església de Sant Martí. Foto: PERE PAGÈS.

SOCIETAT

Homenatge Dalí a Perpinyà pronunciant un discurs de vint-i-quatre hores de durada

PILAR GONZALO

■ Perpinyà.— Lluís Colet, president de l'associació *Els amics del centre del món* i fan del pintor Salvador Dalí, va batre ahir el rècord del món del discurs de més durada després d'haver estat xerrant durant 24 hores i 21 minuts en homenatge i sobre el món i l'obra del geni de Portlligat. Colet va començar el seu parlament a les quatre de la tarda de dimecres, davant de l'estació de tren de Perpinyà, un lloc que

Dalí va definir com «el centre del món». L'orador va xerrar rere una taula engalanada amb una col·locada amb una cinta de la bandera catalana i un pa com els que hi a la torre Galatea de Figueres. Colet, que va imitar la peculiar forma d'expressar-se del pintor, va concloure el seu discurs poc després de les quatre de la tarda d'ahir, justament a la mateixa hora en què, fa exactament 33 anys, Dalí va arribar a l'estació de Perpinyà.